

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Igora Burgera a JUDr. Milana Lipovského na verejnom zasadnutí 27. júna 2012 v Bratislave vo veci **podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody** obvineného **J. Z.** uloženého mu rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici z 29. januára 2010, sp. zn. 5T 32/2007, pre trestný čin **krádeže** podľa § 247 ods. 1, ods. 5 písm. a/ a písm. c/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. mája 2010, sp. zn. 2 To 118/10, o dovolaní, ktoré podala ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave z 25. novembra 2011, sp. zn. 6PP 134/2011, rozhodol

t a k t o :

I.

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku **sa vyslovuje**, že uznesením Okresného súdu v Trnave z 25. novembra 2011, sp. zn. 6PP 134/2011, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 2 Trestného poriadku

bol porušený zákon

v ustanovení § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. a § 437 ods. 2 Tr. zák. v prospech obvineného J. Z..

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnuté uznesenie Okresného súdu v Trnave z 25. novembra 2011, sp. zn. 6PP 134/2011, **sa zrušuje**.

Z r u š u j ú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Okresnému súdu v Trnave **sa p r i k a z u j e**, aby vec v potrebnom rozsahu **znovu prerokoval a rozhodol**.

II.

Podľa § 380 ods. 1 Trestného poriadku obvinený J. Z., nar. X. v Ž., naposledy bytom Ž., **sa n e b e r i e d o v ä z b y**.

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Okresného súdu v Trnave z 25. novembra 2011, sp. zn. 6PP 134/2011, bol obvinený J. Z. podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici z 29. januára 2010, sp. zn. 5T 32/2007, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. mája 2010, sp. zn. 2To 118/10, v trvaní 3 (troch) rokov, podľa § 247 ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. okresný súd určil obvinenému J. Z. skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky.

Proti tomuto rozhodnutiu podala na podnet R. B. dovolanie ministerka spravodlivosti z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 2 Tr. por., pretože týmto rozhodnutím bol porušený zákon v ustanovení § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. a § 437 ods. 2 Tr. zák. v prospech obvineného J. Z..

Ministerka v ňom namietala, že neboli splnené podmienky na podmiennečné prepustenie obvineného Z. z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko v zmysle § 437 ods. 1 Tr. zák. bolo potrebné posudzovať trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 5 písm. a/ a písm. c/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 (trestná sadzba trestu odňatia slobody 3 až 8 rokov) ako zločin, keďže odsúdenému bol trest za tento trestný čin uložený za účinnosti nového Trestného zákona (účinného od 1. januára 2006), pričom podľa § 437 ods. 2 Tr. zák. bolo potrebné podmiennečné prepustenie z výkonu trestu posúdiť podľa ustanovení Trestného

zákona účinného od 1. januára 2006. Obvinený Z. mal nárok na podmienené prepustenie až po výkone 2/3 trestu, teda po vykonaní minimálne 2 rokov trestu, avšak bol podmienené prepustený po výkone 1 roka, 7 mesiacov a 25 dní trestu, čo znamená, že pre možnosť podmieneného prepustenia musí vykonať ešte minimálne 4 mesiace a 6 dní trestu odňatia slobody.

Na základe vyššie uvedeného ministerka navrhla, aby Najvyšší súd

1. podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že uznesením Okresného súdu v Trnave z 25. novembra 2011, sp. zn. 6PP 134/2011, bol porušený zákon v ustanovení § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. a § 437 ods. 2 Tr. zák. v prospech obvineného J. Z.,
2. podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnuté uznesenie Okresného súdu v Trnave z 25. novembra 2011, sp. zn. 6PP 134/2011, zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,
3. podľa § 380 ods. 1 Trestného poriadku rozhodol súčasne o väzbe obvineného J. Z.,
4. podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu v Trnave, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dovolanie ministerky spravodlivosti bolo v zmysle § 376 Trestného poriadku zaslané na vyjadrenie generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky, Okresnej prokuratúre v Trnave ako aj odsúdenému J. Z. (č.l. 25).

Generálny prokurátor možnosť vyjadriť sa v zákonnej lehote nevyužil. Rovnako aj odsúdeným Z. zvolený obhajca vo svojom sprievodnom liste k plnomocenstvu na zastupovanie obvineného Z. uviedol, že možnosť vyjadriť sa k podanému dovolaniu ministerky spravodlivosti nevyužíva (č.l. 26).

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Trnave sa stotožnila s tvrdeniami hmotno-právneho ako aj procesného charakteru, o ktoré sa dovolanie ministerky spravodlivosti opiera,

tieto považuje za odôvodnené, pričom bol porušený zákon v ustanovení § 66 ods. 1 písm. b/ a § 437 ods. 2 Tr. zák. v prospech obvineného J. Z. z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 2 Tr. por. Navrhla preto, aby Najvyšší súd rozhodol v súlade s návrhom ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky obsiahnutým v dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2), bolo podané oprávnenou osobou, v lehote a predpísaným spôsobom (§ 369 ods. 1, § 370), pričom boli splnené aj ďalšie podmienky dovolania podľa § 372 až § 374 Trestného poriadku. Dovolací súd preto v zmysle § 384 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého uznesenia ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, so zameraním na dôvody dovolania podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku ako aj podľa § 374 Trestného poriadku, ktoré sú uvedené v dovolaní a zistil, že bol porušený zákon. Keďže bolo dovolanie podané v neprospech obvineného Z., určil Najvyšší súd termín verejného zasadnutia v zmysle § 383 Trestného poriadku per analogiam.

Najvyšší súd po preštudovaní spisového materiálu zistil, že rozhodnutím prvostupňového súdu o podmiennečnom prepustení obvineného J. Z. bol porušený zákon v ustanovení § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. a § 437 ods. 2 Tr. por. v prospech obvineného J. Z. tak, ako to vo svojom dovolaní uviedla ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky.

J. Z. bol právoplatne odsúdený za trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 5 písm. a/ a písm. c/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici z 29. januára 2010, sp. zn. 5T 32/2007, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. mája 2010, sp. zn. 2To 118/10, na trest odňatia slobody v trvaní troch rokov.

Nakoľko mu bol trest uložený za účinnosti nového Trestného zákona, účinného od 1. januára 2006 za skutok, ktorý spáchal za účinnosti starého Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005, bolo potrebné pri skúmaní podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody postupovať v zmysle § 437 ods. 2 Tr. zák.

V zmysle tohto ustanovenia (§ 437 ods. 2 Tr. zák.) pri posudzovaní splnenia podmienok na rozhodovanie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody

alebo rozhodovaní o podmiennečnom upustení od výkonu zvyšku trestu pri trestoch uložených po nadobudnutí účinnosti tohto zákona za trestný čin podľa zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, postupuje sa podľa tohto zákona.

Keďže prijatím nového Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov sa zaviedol návrat k bipartícii trestných činov, čiže ich deleniu na prečiny a zločiny (resp. obzvlášť závažné zločiny), toto delenie sa prejavilo aj v posudzovaní podmienok pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa starého Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 bola trestná sadzba odňatia slobody za trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 5, za ktorý bol J. Z. odsúdený, v rozmedzí od 3 až 8 rokov.

Podľa § 437 ods. 1 Tr. zák. ak je potrebné určiť, či trestný čin podľa zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov vykazuje znaky prečinu, zločinu alebo obzvlášť závažného zločinu podľa tohto zákona, použijú sa ustanovenia § 10 a § 11 tohto zákona v závislosti od formy zavinenia a trestnej sadzby uvedenej v zákone č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné tento trestný čin posudzovať ako zločin a v tom prípade aj s poukazom na ustanovenie § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. bolo možné obvineného Z. podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody až po vykonaní 2/3

trestu, pričom však obvinený bol prepustený už po výkone ½ trestu, čím došlo k porušeniu zákona v už vyššie zmienených ustanoveniach Trestného zákona.

Na základe vyššie uvedeného preto Najvyšší súd predmetné uznesenie zrušil, pričom bude potrebné, aby Okresný súd v Trnave tento nedostatok odstránil.

K výroku v bode II. rozhodnutia Najvyšší súd uvádza, že v zmysle § 380 ods. 1 Tr. por. ak minister spravodlivosti alebo generálny prokurátor spolu s dovolaním podaným v neprospech obvineného navrhne zaistiť osobu obvineného vydaním príkazu na zatknutie a tohto vziať do väzby, dovolací súd obvineného vezme do väzby, ak je daný dôvod väzby podľa § 71 Tr. por. a ak je to nevyhnutné vzhľadom na závažnosť trestného činu a naliehavosť dôvodov väzby. Najvyšší súd však nezistil žiaden dôvod väzby, pre ktorý by bolo potrebné obmedziť osobnú slobodu obvineného J. Z. a tieto dôvody neboli ani nijak konkretizované v dovolaní ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokoch jeho rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 27. júna 2012

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová